

BİR HATIRA

Nevzat YALÇINTAŞ*

Bazı acılar vardır, yüreğimize saplanır, ruhunuza, düşünce dünyanıza yerleşir ve bir daha çıkmaz. Aziz kardeşim, değerli meslektaşım Prof. Dr. Haşmet Başar'ın vefatını hayat arkadaşı kıymetli eşi Prof. Dr. Emel Hanımefendi'den öğrenince önce değişik bir duygu olan inanamamanın, kabullenememenin şaşkınlığı ile sarsıldım ve sonra içime bir acı sızı çöktü. Sadece bir gün önce organize ettiği, Grand Cevahir Otel'indeki uluslararası ilmi toplantıda beraber olmuştuk, belli belirsiz yorgun görünüyor ve sevgili kızı, iştirakçiler ve yapılacaklarla meşgul oluyordu. Her zamanki gibi, karşılaşır karşılaşmaz neş'eyle, coşkuyla kendisine hitap edip sevgiyle sarıldım. O da mukabele etti ve neş'elendi, şakalaştık, sonra konferans salonunda beraber oturduk.

Yaşım icabı sevdiğim pek çok yakınımı, tanıdığımı, meslektaş ve bildiğim insanları ebedi yolculuklarının son dünyevi duraklarında uğurladım, kabirlerinin başlarında bulundum. Şüphesiz ki, üzüldüm, acı duygulara kapıldım, beşeri hislerin girdabına daldığım çok olmuştur. Yalnız, kardeşim Haşmet'in vefatının benim kalbime yerleştirdiği acı hüznün hisleri hep orada duruyor, ne zaman hatırlasam, ismi geçse o sızılar tekrar diriliyor, canlanıyor, benliğimi sarıyor, geçmiş güzel günlerin hatıraları gözümün önüne bir bir, bütün parlaklığı ve ayrıntıları ile geliyor, yan yana diziliyor ve ben onlara dalıyorum.

Hicaz'a, Cidde şehrine, İslam Kalkınma Bankası'nın Araştırma ve Eğitim Enstitüsüne beraber çalışmak için Üniversiteden izinli olarak gelmişti. Cidde'de çok mutlu idi, Hicaz'ı sevmiştir. Çok bağlı olduğu eşi ve çocuklarını yanına getirmek için uğraşırken işini büyük bir gayret ve enerji ile yürütüyordu. Ailesi Hicaz'a gelene kadar sabah akşam hep beraberdik.

Bankaya bağlı olan Enstitü'nün iki dairesinden birinin, Eğitim Dairesi'nin başkanlığını kendisinin yürütmesini rica etmişim. Kendisine bağlı değişik milletlerden ekibiyle beraber, çalışmalarını dinamik bir şekilde sürdürüyordu. İlk eğitim semineri "İslam Dünyasında Vakıflar" konusunda idi ve birçok islam ülkesinden uzmanlar ve iştirakçiler davet edilmişti. Bu uluslararası ilmi toplantının bütün ayrıntılarıyla büyük bir titizlikle meşgul oluyor, mesai saati diye bir kısıtlama tanımıyordu. Seminer tarihi oldukça yaklaşıncaya bir gün benim çalışma odama geldi. Biraz telaşlı idi ve karamsar ifade ile bana bir soru sordu ve aramızda özetle şöyle bir konuşma geçti:

-Hocam, çok sayıda islam ülkesine uzman ve katılımcılar için davetiye gönderdik, bilet işini hallettik ve en zor olan Suudi Arabistan vizelerini de o ülkelerdeki Suudi Konsolosluklarına resmen bildirdik. Fakat şu ana kadar vizelerini almış olduklarını bize bildirerek geleceklerini söyleyen kimse çıkmadı. Ne yapacağız?

-Haşmet Kardeşim sen vizeleri gönderdiğin halde, onların bunu almakta ihmal ve gevşeklik göstererek toplantıya vaktinde gelemeyeceklerinden herhalde endişe ediyor, çalışmalarının boşa gideceğinden korkuyorsun değil mi?

-Evet Hocam. Tam öyle. Vizelerini zamanında alamayıp buraya gelemezlerse, bu seminer için yaptığımız önemli hazırlıklar heba olacak diye endişe edip, üzülüyorum.

-Haşmet Bey, boşuna kendini üzüyorsun. Rahat ol. Sen, bizim kardeşimiz islam ülkelerinde ve özellikle vakıflar gibi konularda çalışan uzman ve ilgililerin durumunu yeni olduğun için pek bilemiyorsun. Onlar senden Hicaz'a gelmek için davetiye alıp vizelerinin de geldiğini öğrenince doğru Suudi Konsolosluklarına giderler. İcabında Konsoloslukların merdivenlerinde sabaha kadar açılma saatini bekleyip vizelerini almadan oradan ayrılmazlar. Sakın telaş etme, üzülme, bütün davetliler gelecektir.

-Hocam, gerçekten mi, sabaha kadar gerekiyorsa bekleyip vizelerini alarak gelecekler mi?

-Evet kardeşim Haşmet. Ferahla, kendini üzme.

* Prof. Dr., İ.Ü. İktisat Fakültesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü Emekli Öğretim Üyesi.

Bu konuşmadan sonra, sorumluluk hissi kuvvetli olan Haşmet Bey, rahatladı, güldü neşesi yerine geldi.

Tabiatıyla ona söylediğim gibi Türkiye dahil, üyelerimiz islam ülkelerinden hem uzmanlar ve hem de katılımcılar hep geldiler. Aziz, rahmetli kardeşim Haşmet Bey'in titizliği ve çalışma disiplini sonuç verdi. Fevkalade başarılı bir ilmi toplantı oldu. Haşmet Bey, seminer, tebliğ ve ilmi çalışmaları İngilizce ve Arapça olarak 2 dilde neşretti. Bu kitaplar, Vakıflar konusunda kıymetli kaynak yayınlar oldu.

Merhum Haşmet'i içim hislenerek andıkça şu kavramlar zihnimde canlanır: Sevgi, saygı, neşe, olumlu duygular, başarılı çalışmalar...

Nur içinde yatsın...